ՎԻԳԵՆ ՂԱԶԱՐՅԱՆ. ԳԻՏՆԱԿԱՆԻ ՈՒՂԻՆ

ՀՀ ԳԱԱ թղթակից անդամ, արվեստի ինստիտուտի կերպարվեստի բաժնի վարիչ, Երևանի գեղարվեստի ակադեմիայի արվեստագիտության և հասարակական գիտությունների ամբիոնի վարիչ Վիգեն Հովհաննեսի Ղազարյանը ծնվել է 1943 թ. Երևանում: 1950-55 թթ. սովորել է Տերյանի (նախկինում՝ Ստալինի) անվ., 1955-60 թթ.՝ Ա. Խանջյանի անվ. հ. 53 դպրոցներում, 1960-65 թթ. ստացել է նկարչի և մանկավարժի մասնագիտություն Խ. Աբովյանի անվ. հայկական մանկավարժական ինստիտուտում: 1965-66 թթ. աշխատել է թարգմանիչ Արմենպրեսում, 1968 թ.՝ խմբագիր Հայկական Սովետական հանրագիտարանում, 1969 թ.՝ էքսկուրսավար Հայաստանի ազգային պատկերասրահում, 1969-71 թթ. եղել է ՀՀ ԳԱԱ արվեստի ինստիտուտի ասպիրանտ, 1971-85 թթ.՝ նույն ինստիտուտի կրտսեր, 1985-88 թթ.՝ ավագ գիտաշխատող, 1988-ից առ այսօր՝ կերպարվեստի բաժնի վարիչ և թեմատիկ խմբերի ղեկավար, 1999-ից՝ նաև Երևանի գեղարվեստի պետ. ակադեմիայի արվեստի տեսության, պատմության և հումանիտար գիտությունների ամբիոնի վարիչ: 1975 թ. ստացել է արվեստագիտության թեկնածուի (ՀՀ ԳԱԱ արվեստի ինստիտուտ), 1992-ին՝ արվեստագիտության դոկտորի (ԽՍՀՄ մշակույթի նախարարությանն առընթեր արվեստագիտության ինստիտուտ) գիտական աստիճաններ՝ «Սարգիս Պիծակ» և «Խորանների մեկնությունները՝ իբրև միջնադարյան արվեստի տեսության վավերագրեր» աշխատությունների համար:

ՀՀ ԳԱԱ արվեստի ինստիտուտի և ԵԳՊԱ գիտխորհուրդների, ՀՀ ԳԱԱ արվեստի ինստիտուտի գիտական աստիճաններ շնորհող խորհրդի անդամ է: Նրա ղեկավարությամբ տասնյակ ասպիրանտներ արժանացել են արվեստագիտության թեկնածուի գիտական աստիճանի: Գիտական զեկուցումներով հանդես է եկել հանրապետական, միութենական և միջազգային գիտաժողովներում (Երևան, Ախալքալաք, Ստեփանակերտ, Թիֆլիս, Մոսկվա, Վիչենցա, Բոլոնիա, Վենետիկ, Նյու Յորք), հեղինակ է վեց մենագրությունների, 100-ից ավելի գիտական հոդվածների և ալբոմների: Վ. Ղազարյանի մենա-

գրությունները գրախոսվել են ինչպես Հայաստանում, այնպես էլ նրա սահմաններից դուրս (արվեստագիտության դոկտորներ Հր. Հակոբյան, Գր. Օրդոյան, Է. Կորխմազյան, Պ. Տոնապետյան), ատենախոսությունները գրախոսել և դրանց մասին գրավոր կարծիքներ են տվել հայկական, բյուզանդական, արևմտաեվրոպական միջնադարյան արվեստի պատմության և փիլիսոփայության աչքի ընկնող մասնագետներ (Տ. Իզմայլովա, Վ. Լազարև, Կ. Յուզբաշյան, Ա. Սմիռնովա, Ա. Մոկրեցովա, Կ. Սվասյան, Կ. Միրումյան): Խմբագրել է մի շարք գիտական մենագրություններ և թարգմանություններ բնագրերից (արվեստաբաններ Լ. Զաքարյանի, Տ. Իզմայլովայի, Հ. Հովհաննիսյանի, Ի. Դրամբյանի, Հ. Ռիդի, «Սեզանի զրույցների, նամակների և հուշերի», Յու. Բատրուշայտիսի և այլոց ուսումնասիրությունների), գրախոսել է Ս. Տեր-Ներսեսյանի, Տ. Իզմայլովայի, Լ. Ազարյանի, Վ. Մաթևոսյանի, Հր. Հակոբյանի, Ֆ. Գանցհորնի, Ն. Սթոունի և այլ հեղինակների աշխատություններ: Վ. Ղազարյանը, գիտական և մանկավարժական աշխատանքին զուգահեռ, ստեղծագործել է՝ դիմելով գեղարվեստական գրականության տարբեր տեսակների՝ պոեզիա, արձակ, դրամա, զբաղվել գիտական-գեղարվեստական թարգմանությամբ գրաբարից, ռուսերենից, անգլերենից և գերմաներենից (Ներսես Շնորհալի, «Խորանների մեկնություններ», Գյոթե, Մայակովսկի, Օսկար Ուայլդ, Դիոնիսիոս Արեոպագացի, Շեքսպիր, Օդն, Կառլոս Ուիլյամս Կառլոս, Քամինգս, Օսկար Ուայլդ, Մայակովսկի, Դիոնիսիոս Արեոպագացի և այլն), գեղանկարչությամբ և գրաֆիկայով՝ ստանալով դրական արձագանքներ, մասնակցելով ցուցահանդեսների, իսկ 2008 թ. անհատական ցուցահանդես ունեցավ ՀՀ նկարիչների միության սրահում:

Իր գործունեության ընթացքում Վ. Ղազարյանն ակտիվորեն մասնակցել է գիտական թեմաների և աշխատանքների ծրագրավորմանը, հայ կերպարվեստին նվիրված հանրապետական և միջազգային գիտաժողովների կազմակերպական և խմբագրական աշխատանքներին: Վ. Ղազարյանի գիտական գործունեությունը 2003թ. գնահատվել է ՀՀ ԳԱԱ պատվոգրով, 2008 թ.՝ ՀՀ կրթության և գիտության նախարարության հուշամեդալով: Մեծանուն գիտնականն արժանացել է ՀՀ մշակույթի վաստակավոր գործչի, ՀՀ պետական մրցանակի պատվավոր կոչումների:

ՀԱԿՈԲՅԱՆ Հ.Հ.

Արվեստագիտության դոկտոր, պրոֆեսոր